Filin Hikâye Çadırı

Çınar BİBER

Filin Hikâye Çadırı

Çınar BİBER

Geniş, altın renkli savanada, akasya ağaçları şemsiye gibi yayıldığı yerde, Eldra adında nazik bir filin harika bir fikri vardı. Bütün hayvanların gelip hikâyelerini paylaşabileceği bir hikâye çadırı kurmaya karar verdi. Güçlü hortumuyla büyük bir bezi direklerin üzerine gerdi ve sıkıca bağladı. Yumuşak yastıklar ve küçük bir fener ekledi. Sonra bir ipe küçük bir pirinç çıngırak astı ve hardal sarısı atkısını boynuna gevşekçe doladı.

Eldra çalışırken geniş, sarkık kulakları mutlulukla çırpınıyordu. Kulaklarının içindeki pembe kısım sıcak güneşte parlıyordu. Dışarıya 'İçeride Hikâyeler Bekler' yazan bir tabela koydu. Küçük, sevecen koyu kahverengi gözleri heyecanla ışıldıyordu. Hayvanların hangi hikâyeleri getireceğini duymak için sabırsızlanıyordu. Herkesi karşılamaya hazır bir şekilde çadırın girişinde oturdu.

İlk gelen Zebra oldu; göğsünde zıplayan parlak kırmızı boncuklu bir kolyeyle tırıs tırıs yaklaştı. Omzunda küçük, örgü bir çanta asılıydı. 'Merhaba, Eldra!' diye kişnedi. 'Çayırda yarışmakla ilgili bir hikâyem var. Kıvrım kıvrım, dönemeç dönemeç!' Eldra gülümsedi ve kıvrılan hortumuyla onu içeri buyur etti. 'Gel, gel,' dedi yumuşak bir sesle. 'Duymayı çok isterim.'

Zebra bir yastığa yerleşti ve hikâyesine başladı. 'Bir sabah açık ovalarda rüzgârla yarıştım. Çizgili bacaklarım bulanık bir görüntüydü, yelelerim dimdikti. Kayaların üzerinden atladım ve ürkek bir kuştan kaçındım. Yol boyunca kahkahalar attım!' Kıkırdadı ve uzun kirpikli koyu gözleri parladı. Eldra dikkatle dinledi, büyük kulakları her kelimeye dönüktü. O da güldü ve çadır sıcacık, mutlu hissettirdi.

Sonra Zürafa geldi; çadıra girmek için uzun boynunu eğdi. Gök mavisi boyun atkısı boynunun üst kısmına bağlanmıştı ve ince yuvarlak gözlükleri burnundaydı. 'Merhaba, arkadaşlar,' dedi nazikçe. 'Yükseklerden savananın çok ötesini görmekle ilgili bir hikâyem var.' Eldra başını salladı ve yer açtı. 'Lütfen, anlat bize,' dedi. Zürafa uzun bacaklarını yerleştirdi ve başladı.

'Benim yüksekliğimden nehir gümüş bir kurdele gibi kıvrılarak akıyor,' dedi Zürafa. 'Bulutların yarışını ve güneşin gökyüzünü ateşe vermesini izliyorum. Birlikte hareket eden hayvan ailelerini görüyorum ve yaşamlarını merak ediyorum.' Kehribar rengi gözleri yumuşak ve düşünceliydi. Eldra sordu: 'Neyi merak ediyorsun?' Zürafa yanıtladı: 'Küçük canlıların dünyayı aşağıdan nasıl gördüğünü merak ediyorum.' Soru havada asılı kaldı ve herkesi düşündürdü.

Tam o sırada, ahşap düğmeli minik yeşil bir yelek giymiş olan Mirket içeri daldı. Cebinden küçük bir bez defterin ucu görünüyordu. 'Küçük canlılar mı dedi biri?' diye cıvıldadı. 'Çukur kazmak ve tehlikeyi gözetlemekle ilgili yoğun bir hikâyem var!' Koyu göz lekeleri onu ciddi gösteriyordu ama parlak kahverengi gözleri neşeyle dans ediyordu. Eldra onu sıcak bir gülümsemeyle karşıladı. 'Gel, hikâyeni paylaş,' dedi.

Mirket dimdik durdu ve başladı. 'Günlerim kazmak ve gözetlemekle dolu. Gökyüzünü ve otları kontrol etmek için çukurumdan fırlarım. Bir gölge görünce uyarı ıslığı çalarım! Sonra hepimiz güvenli bir yere kaçışırız.' Defterine bir not karaladı. 'Ve gördüğüm her şeyi yazarım,' diye ekledi. 'Her gün yeni bir serüvendir.' Diğer hayvanlar gözleri fal taşı gibi açılmış dinlediler. Bir mirketin bakış açısından yaşamı hiç düşünmemişlerdi.

Zebra güldü. 'Küçük bir canlının bu kadar cesur olabileceğini hiç bilmiyordum!' Mirket sırıttı. 'Ben de bir zebranın bu kadar hızlı koşabileceğini hiç bilmiyordum!' diye yanıtladı. Zürafa gözlüklerini düzeltti. 'Yaşamlarımızın bu kadar farklı olması harika,' dedi. Eldra'nın hortumu mutlu bir gülümsemeyle kıvrıldı. 'İşte tam bu yüzden hikâyelerimizi paylaşıyoruz,' dedi. 'Birbirimizin dünyalarını öğreniyoruz.' Hayvanlar başlarını salladılar ve kendilerini daha yakın hissettiler.

Sıcak çadır ve kahkaha seslerinin çektiği daha çok hayvan geldi. Bir yaban domuzu çamurlu bir hikâye anlattı, bir beçtavuğu yüksek sesli çağrılarla ilgili bir hikâye paylaştı. Her hayvanın farklı bir yaşamı vardı ama hepsinin paylaşacak bir şeyi vardı. Eldra her birini tek tek dinledi, sevecen gözleri hikâyeciyi hiç bırakmadı. Çadır, her biri özel ve yeni hikâyelerden oluşan bir hazine sandığına dönüştü.

Güneş batmaya başlayıp gökyüzünü turuncu ve pembeye boyarken, hayvanlar ne kadar çok hikâye topladıklarını fark ettiler. 'Onları saklamalıyız,' dedi Mirket, defterinin sayfalarını karıştırarak. 'Bir topluluk kitabı yapabiliriz!' Herkes kabul etti. Zebra düz yapraklar getirdi, Zürafa onları bağlamak için uzun bir sarmaşık buldu ve Mirket hikâyeleri minik bir kömür kalemiyle yazdı. Eldra hepsini hortumuyla bir araya bağlamaya yardım etti. Kitap hikâyelerle dolup taşıyordu.

Kitap bitince hayvanlar Eldra'nın etrafında toplandılar. 'Bizi dinlediğin için teşekkürler,' dedi Zebra. 'Bize önemli hissettirdin.' Zürafa başını salladı. 'Ve birbirimiz hakkında çok şey öğrendik.' Mirket defterine sarıldı. 'Yazmaya devam edeceğim,' dedi. Eldra'nın gözleri parladı. 'Dinlemek bir armağandır,' dedi. 'Ve paylaşmak bizi arkadaş yapar.' Hep birlikte oturdular, sıcacık ve mutlu hissettiler.

O günden sonra hikâye çadırı en sevilen yer oldu. Hayvanlar hikâyelerini paylaşmak ve başkalarını dinlemek için savananın her yerinden geldiler. Eldra her zaman hardal sarısı atkısını taktı ve herkesi karşılamak için küçük çıngırağı çaldı. Topluluk kitabı her geçen hafta daha da kalınlaştı. Ve her hayvan, yaşamları ne kadar farklı olursa olsun, hepsinin duymaya değer hikâyeleri olduğunu öğrendi.

Bir akşam, yıldızlar yukarıda parıldarken, hayvanlar çadırın içinde bir daire şeklinde oturdular. Mirket topluluk kitabından yüksek sesle okudu ve herkes dinledi. Zebra'nın yarış hikâyesine güldüler ve Zürafa'nın yüksek manzarasına hayran kaldılar. Mirket'in yoğun günlerini hatırladılar. Eldra arkadaşlarına baktı, geniş kulakları gevşemiş ve hortumu nazikçe kıvrılmıştı. Birlikte kurdukları toplulukla gurur duydu.

Hikâye çadırı hâlâ savanada duruyor, dostluğun sıcak bir yeri. Eldra pirinç çıngırağı parlak tutuyor ve yastıkları kabartıyor. Her hayvanın bir hikâyesi olduğunu ve her hikâyenin önemli olduğunu biliyor. Yeni bir hayvan geldiğinde onu sıcak bir gülümsemeyle ve dinleyen bir kulakla karşılıyor. Ve topluluk kitabı, farklı yaşamların hikâyeleriyle iç içe geçerek sayfa sayfa büyüyor.

Yani, eğer bir gün savanayı ziyaret ederseniz, 'İçeride Hikâyeler Bekler' tabelalı çadırı arayın. Eldra'yı orada, dinlemeye hazır bulacaksınız. Kahkahalar ve hayranlık duyacak, dinlemenin birbirimizi anlamamıza yardımcı olduğunu öğreneceksiniz. Hatta kendi hikâyenizi de değerli topluluk kitabına ekleyebilirsiniz. Çünkü her ses önemlidir ve her hikâye bizi birbirimize daha da yaklaştırır.